

OBADIA

Introducere

„Profeția lui Obadia este unică în caracterul conținutului său. Este o carte de nepotolită condamnare, total lipsită de orice sugestie de compasiune sau speranță.“

– Frederick A. Tatford

I. Locul unic în Canon

„Vedenia lui Obadia“ (1:1) este cea mai scurtă carte din Biblie, având doar o singură temă: nimicirea descendenților fratelui geamăn al lui Iacob, Esau. De-a lungul istoriei edomiții au luptat fără încetare împotriva Israelului, demonstrându-și disprețul pentru poporul ales.

II. Paternitatea

Există circa doisprezece bărbați în Vechiul Testament numiți Obadia (slujitorul lui Iehova), dar nici unul nu se poate identifica cu precizie cu acest profet. În realitate, nu cunoaștem aproape nimic despre scriitorul cărții, în afară de ceea ce ne descoperă cuvintele sale.

III. Data

Întrucât nu cunoaștem nimic despre autor, data trebuie stabilită în funcție de considerațiile interne.

În general liberalii și mulți conservatori preferă o dată târzie, la scurt timp după anul 586 î.Cr., când Ierusalimul a fost distrus. Deși anumite asemănări cu Ieremia, cu Plângerile lui Ieremia, cu Psalmul 137 și vocabularul său de o anumită factură sugerează o dată târzie, faptul că totala distrugere a cetății și a templului nu sunt menționate ne face să înclinăm în favoarea unei date mai timpurii.

Datele timpurii sugerate sunt în timpul domniei lui Ioram (848-841 î.Cr.) sau a lui

Ahaz (731-715 î.Cr.). Puțini sunt cei care aderă la această ultimă perioadă, dar cei care o fac își întemeiază argumentul pe textul de la 2 Cronici 28:17, care vorbește despre edomiții ce au atacat Ierusalimul și au luat prizonieri.

Dacă data cea mai timpurie este cea corectă, Obadia este chiar primul dintre profetii scriitori și în același timp contemporan cu Elisei. Pe lângă faptul că profetia nu sugerează totală distrugere ce a avut, după cum se știe, loc în anul 586 î.Cr., Obadia versetele 12-14 pare să fie un avertisment la adresa edomiților să nu repete ceea ce făcuseră în trecut. Dacă Ierusalimul era în cenușă, o atare avertizare nu ar avea nici un sens.

Un creștin credincios în Biblie poate adera la oricare din aceste trei concepții, fără ca prin aceasta să-și compromită finalta părere despre inspirație. Dar anul 840 î.Cr. pare să fie cel mai adecvat pentru apariția cărții.

IV. Fondul și tema

Profeția este adresată împotriva edomiților, care au fost descendenții lui Esau și vrăjmași înverșunați ai poporului Israel. Ei sunt înfățișați ca unii care s-au bucurat de căderea Ierusalimului. Matthew Henry reliefează puternicele emoții ce formează fundalul pe care se prefigurează scurta profetie a lui Obadia:

Unii au remarcat, pe bună dreptate, că pentru poporul Israel a fost o mare ispită, când israeliții – care erau copiii preaiubitului Iacob – s-au văzut la strâmtoare, pe când edomiții, sămânța detestatului Esau, nu numai că prosperau, ci și triumfau asupra israeliților, ce treceau prin necazuri; și astfel Dumnezeu le oferă o perspectivă asupra nimicirii lui Edom, care urma să fie absolută și definitivă, precum și o privire asupra rezultatului fericit pe care avea să-l aibă pentru israeliți îndreptarea lor.²

După cum am arătat, cercetătorii Bibliei nu au ajuns la un numitor comun, neputând stabili dacă asta se referă la distrugerea de către Nebucadnețar sau la o prăbușire anterioară a cetății.

În Noul Testament, Edom este cunoscut sub denumirea de Idumeea. Ruinați pe plan economic de către arabi și ulterior cucerți de către romani, edomiții au dispărut de pe paginile istoriei cam prin anul 70 d.Cr.

SCHIȚA

- I. MÂNDRIA EDOMULUI URMEAZĂ SĂ FIE SMERITĂ (v. 1-4)
- II. NIMICIREA EDOMULUI (v. 5-9)
  - A. Prădarea va fi completă (v. 5, 6)
  - B. Trădare din partea aliaților Edomului (v. 7)
  - C. Nimicirea liderilor Edomului (v. 8, 9)
- III. MOTIVELE PRĂBUȘIRII EDOMULUI (v. 10-14)
- IV. JUDECAREA EDOMULUI ESTE RETRIBUTIVĂ (v. 15, 16)
- V. RESTAURAREA LUI ISRAEL ȘI IUDA ȘI DISPARIȚIA LUI EDOM (v. 17-21)

Comentariu

I. MÂNDRIA EDOMULUI URMEAZĂ SĂ FIE SMERITĂ (v. 1-4)

Obadia își începe profeția cu prezicerea prăbușirii lui Edom prin invazia unor forțe străine, datorită mândriei sale. Ne este înfățișat un trimis care incită națiunile să pornească la război împotriva Edomului. Cetatea sa principală Sela sau Petra a fost construită direct în versantul unui munte, cioplindu-se în stâncile roșiatice din regiunea de la sud de Marea Moartă. Era considerată imposibil de cucerit și apărată de orice atac. Dar Domnul avea să-i doboare pe edomiți de pe înălțimile lor de vultur și din cuibul lor clădit printre stele.

II. NIMICIREA EDOMULUI (v. 5-9)

A. Prădarea va fi completă (v. 5, 6)

Nimicirea lui Edom nu se poate explica prin prisma lucrăturii unor hoți și tâlhari, deoarece aceștia ar fi luat doar atât cât le-ar fi trebuit. Chiar bandele jefuitoare ar fi lăsat ceva în urma lor și nu ar fi deposedat-o de absolut tot ce avea. Dar chiar și comorile ascunse ale Edomului vor fi căutate!

B. Trădare din partea aliaților Edomului (v. 7)

Toți bărbații din cadrul confederației lui Edom o vor trăda și îi vor întinde o cursă.

C. Nimicirea liderilor lui Edom (v. 8, 9)

Înțelepții ei și vitejii ei, cu care s-a fălit, vor pieri măcelăriți.

III. MOTIVELE PRĂBUȘIRII EDMULUI (v. 10-14)

Edomiții nu ar fi trebuit să se bucure când au văzut Ierusalimul atacat. Nu se cădea să jubileze sau să vorbească cu atâta îngâmfare sau să contribuie și ei la prădarea cetății, după cum nu trebuiau să-i omoare pe evreii care încercau să-și scape viața, nici să-i predea în mâna vrăjmașului pe cei rămași în viață.

Imaginea ce ni se prezintă este una de totală lipsă de reținere și răceală de inimă din partea edomiților, care s-au purtat cu cruzime față de poporul lui Dumnezeu. Edomul nu a dat dovadă de nici cel mai elementar simț de omenie față de fratele său Iacob, nu i-a arătat nici un pic de milă. Poate că trădarea acestei elementare relații intime de familie a fost motivul pentru care „pierzarea” sa a fost atât de definitivă.

IV. JUDECAREA EDMULUI ESTE RETRIBUTIVĂ (v. 15, 16)

Ziua mâniei lui Dumnezeu asupra națiunilor se apropia, Edomul urmând să fie pedepsit pentru felul în care a tratat-o pe Iuda. Reprimările edomiților aveau să se întoarcă asupra lor înșiși. G. Herbert Livingston explică ilustrația legată de băutura în felul următor:

Întristarea care însoțește pedeapsa este adesea descrisă de profeți ca ceva asemănător consumului de vin tare. A se vedea Ieremia 25:15-28 pentru o aplicație expandată a acestei analogii. Dumnezeu nu numai că a ales Edomul ca să dea un exemplu, dar avea să judece la fel toate națiunile pentru păcatele lor.³

V. RESTAURAREA LUI ISRAEL ȘI IUDA ȘI DISPARIȚIA LUI EDMULUI (v. 17-21)

v. 17, 18 În ultima secțiune din Obadia este prezisă viitoarea izbăvire a Israelului.

Israel și Iuda vor fi o flacără ce va devora casa lui Esau, mistuind-o de tot. Tatford rezumă istoria dispariției Edomului:

Edomiții au fost expulzați din țara lor de către Nabateeni, după care s-au stabilit în Neghev, punând stăpânire pe acest teren, ce a ajuns să fie cunoscut sub denumirea de Idumeea. Totodată edomiții au ocupat o perioadă de timp chiar și sudul regatului Iuda, până când au fost alungați de Iuda Macabeu în anul 185 î.Cr. Simon din Gherasa a pustiit ulterior Idumeea iar edomiții ce locuiau acolo par să fi dispărut cu totul în primul veac după Cristos. E drept că Petra a devenit sediul patriarhiei creștine din acea țară până în secolul al șaptelea d.Cr., când a fost cucerită de mahomedani. Astăzi nu mai există nici o urmă de edomiți, nici o persoană care să se poată identifica cu această naționalitate. Astfel prezicerea lui Obadia că nu va mai rămâne nici un supraviețuitor din Edom s-a împlinit.⁴

v. 19-21 Ținutul Edomului va fi dat israeliților care locuiesc în sud (în Neghev). Cei din ținuturile de coastă (*Șepelah*; Ținuturile de jos) vor primi teritoriile filistenilor. Captivii vor poseda din nou porțiuni din țara canaanitilor. **Salvatorii**⁵ (sau izbăvitorii) vor stăpâni munții lui Esau, iar Domnul va domni peste întreaga împărăție

NOTE FINALE

¹(Intro) Cum ar fi cuvântul ebraic tradus prin *captivi* în versetul 20.

²(Intro) Matthew Henry, "Obadiah," *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, IV:1271.

³(v. 15, 16) G. Herbert Livingston, "Obadiah," *The Wycliffe Bible Commentary*, p. 841.

⁴(v. 17, 18) Frederick A. Tatford, *Prophet of Edom's Doom*, p. 55.

⁵(v. 19-21) Izbăvitorii sau salvatorii din versetul 21 ar putea fi sfinții care vor domni cu Cristos.

BIBLIOGRAFIE

- Feinberg, Charles Lee. *Joel, Amos and Obadiah*. New York: American Board of Missions to the Jews, 1948.
- Henry, Matthew. "Obadiah." In *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible. Vol. IV* McLean, VA: MacDonald Publishing Company, n.d.
- Livingston, G. Herbert. "Obadiah." In *The Wycliffe Bible Commentary*. Chicago: Moody Press, 1962.
- Mills, Montague S. "Obadiah." In *The Minor Prophets: A Survey*. Dallas: 3E Ministries, n.d.
- Tatford, Frederick A. *Prophet of Edom's Doom*. Eastbourne, England: Prophetic Witness Publishing House, 1973.